

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 13 (2238)

Велико Търново, събота, 29 януари 1966 г.

Цена 2 стотинки

Пред изборите на 27 февруари

ПРЕОБРАЗЕН КРАЙ

ПРОВЯЛ СЕ през първите есенски на предпразничните, край нежната редеза на покълнали пшеници, край сгушените тук-там снежни островчета, автобусът се втурва по стръмната улица на старото, борческо Килифарево. Той извива плавно по големия асфалтиран площад и хората се изсипват на шумна група.

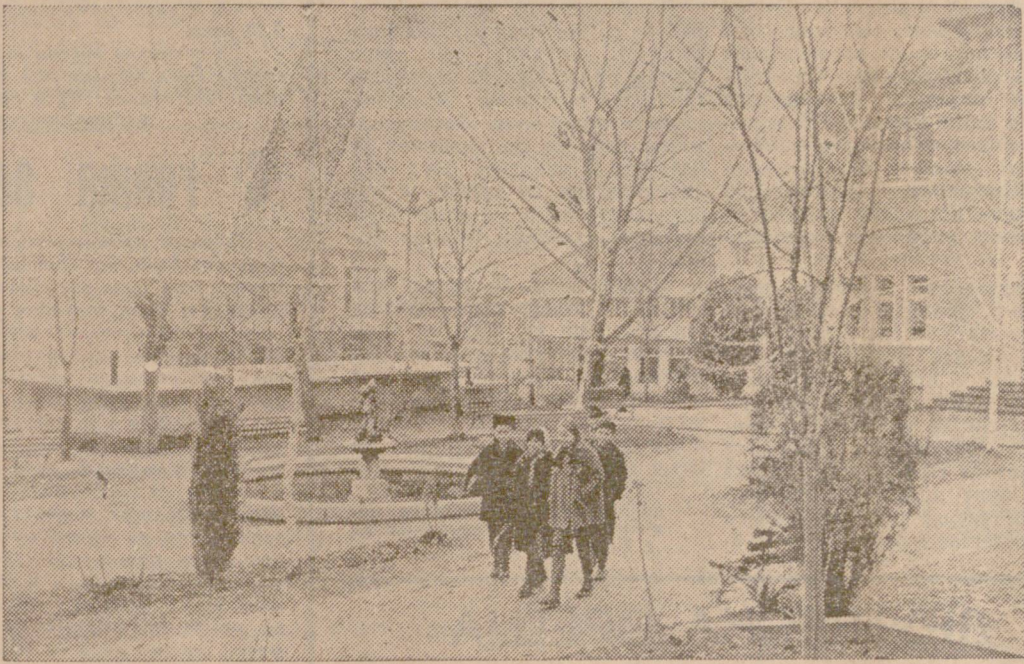
Тук, когото поемат направо в различните посоки, са местни хора. Но този, който отдавна не е бил в това село, спира в недоумение:

— Другарко, ама това е Килифарево, нали? Не съм сбъркал... — обръща се той за по-голяма сигурност към кондукторката, която се е подала на вратата на автобуса.

— Килифарево е, бе другарю! ... Напълнен с пътници, автобусът поема обратно своя път — край паметника на героя-комунист Трифон Саралиев, през земята, изпускаща едва доловима пара под оскъдната ласка на зимното слънце, към друг сел и градове, стъкло преобразява от човешката ръка не за десетилетия, а за години и месеци.

Това е Килифарево! Като огромни цветове се извиват на площада лампите от улничното осветление. (На снимката горе). Тук са новата голяма сграда на ТКЗС, Търновският дом с широк ресторант, сладкарница, на горния етаж универсален магазин, подреден с вкус и изцялост. Отсрещна зад китежисте кипариси и добре оформени градинки се възвръща преобразената фасада на читалището, украсена с колонада и сводове. Малко встрани е новата още недостроена автобусна спирка с козирка, стая за пътниците и отделно търговско павилионче.

Но не е само това. Новото Килифарево, приятели, запалило под широките стрехи на сгушените тук-там стари домове, по стръмните и криволинейни на места улици, в мелодичния звън на селския часовник много от атмосферата на

ония дни, когато тук е бушувала бурята на борбата, сеза винуштелно се издига, като че решило да се равни с Балкана. Новото е на всяка крачка! Само малко встрани от площада, пътека от базалтови плочи отвежда към новата баня, за да се открие зад нея пък силуетът на хранително-вкусовия комбинат, който още дъха на вар и хорован.

Сменчи ли посоката, ще се озовеш, може би на дружелюбност. Там, зад чешмата, окичена със сведените клоно на върбички, се е разгънала хлебни комбинат с капацитет 5600 хляба в деңонощце, нужни за целия почти район (на снимката долу). Но, преди да стигнеш до него, по улицата вляво ще ти направи впечатление голямата къща, червенеца с тухлите, наредена между паянцовата конструкция. Тук ще бъде подреден музей на революционното минало на Килифарския край, а тази къща, която сега се

реставрира, е родният дом на Трифон Саралиев. По път за сърцето на Балкана е разположена Качаковата махала. От това място Килифарево е започнало съществуването си. През последните години като железен пръстен голяма подпорна стена опаса този хълм. Отсрещна, през магистралата в равното, се е ширнал спортният стадион, край който сега се правят плувен басейн.

Тако бълбукат водите на рекичката. Забързани хора споват по асфалтовите улици и тротоарите. Те са стопаните на този китен край и затова широко разварят вратите на домовете си, понесли на ръце пухкави бели франзели хляб. Старият часовник мелодично изкуква. Обед е. Край богатите трапези сядат майсторите-лозари от Килифарското кооперативно стопанство. Умелите им ръце знаят да отглеждат безпречни лозови пръчки, които ги прославят чак зад гри-

ница, и сладко грозде, плодове, които и в зимния ден са на техните маси. Още много имат да правят тези неуморни труженици. В перспективния план за развитие на Килифаревото определено и ясно е посочен пътят напред — до 1970 година да израснат 6170 денокар лозя и овоцни градини. Тогава още много неща ще намерят място в домовете, ще обогатят трапезите, ще разширят усмивките по лицата.

Сред спокойствието изведнаж се разнася гласът на сирена. Килифарчани не се тревожат от нея. Това е мирна сирена

УСПЕХИ НА НОВАТА СИСТЕМА

Опитното прилагане на новата система на планиране и стопанско ръководство в ДАП — клон Павликени продължава втора година. Резултатите от експериментирания са подобри от очакваните, затова обществото на Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП за колективна представлява една хубава равностметка за изминатия път.

А първите стъпки бяха трудни! През по-голямата част от 1964 година сред шофьорите и сервизните работници се говореше немалко за принципите и механизмите на новата система. Нс към истинско и широко разясняване не се преминаваше, защото не се знаеше точно от-

кога ще се започне пробното и прилагане. Въпреки оскъдната литература, въпреки малкия практически опит, всекидневно край хората, на техните работни места идваха тези, които първи разбираха, че новата система ще трябва да направи истинска революция и в съзнанието на работниците от автомобилния транспорт. Освен това всеки вторник се събираше основното ядро на шофьорите, което правеше строга и творческа преценка на извършената работа през изминалата седмица.

Трудността се явяваше и от обстоятелството, че единствена е дейността, ст която зависеше крайният резултат, зависеше заплатата на всеки член от колектива. Но прелом трябваше да настъпи. И той настъпи главно тогава, когато всеки шофьор разбра и се убеди, че крайният успех вече ще дойде не от многото „навити километри“, а колкото повече се движи автомобилът с товари. Основната за добрия стопански резултат вече се търсеше не в 100-те километра пробег, а в 100-те лева приход за отделната марка на колата.

Това предполагаше да се премине към най-доброто поддържане на автомобилния парк. Това желание придоби материален израз в цифрата — „през 1965 година работехме с 200 коли повече“, или всеки автомобил е работил по един ден повече! Увеличен бе и процентът на използваемост на ремаркетата. Той надхвърли 135 на сто. Подобрени бяха много, и то на дружеска основа, връзките с товародателите. Икономистите излязоха в пълния смисъл на думата от канцелариите си и все по-често се задържаха и задържаха по работните места на производствениците.

Плодовете на упорития труд

който колективът полагаше, растяха и се множиха бързо. Партийната организация редовно и отблизо ръководеше прилагането на новата система. Производственият комитет (в чийто състав влизат 60 на сто производственици) е винаги на мястото си особено, когато има да се разрешават производствени въпроси. Увеличен беше броят на участващите в движението за комунистически труд, като образци за подражание бяха трите бригади, носители на високото звание. Няма бригада, в която да не са разгледани основно Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП, не едно хубаво предложение изникнало от тях.

И преломът сред шофьорите и сред сервизните работници роди успехи, които бяха записани с високи цифри в отчетните книги за 1965 година. 18 900 лева бяха раздадени допълнително за възнаграждение, срещу 12 500 през 1964 година. На отделни категории работници и шофьори средната работна заплата се увеличи с 15 на сто, в бюджета на държавата бяха внесени 11 700 лева повече от предвидените.

Но най-важното, което беше постигнато при експериментирания на новата система, е промененото съзнание в членовете на колектива, което не може да бъде изразено в цифри. Колкото и да е неподходящо, то може да се опише само с една дума — революция в душата на шофьорите, в душата на сервизните работници, на всички.

За това обсъждането на тезисите тук преминава на високо равнище, и колективът на ДАП от клон Павликени е решил през първата година на Петата петилетка да затвърди и умножи постигнатите успехи чрез новата система.

М. МАНОЛОВ

Дневни * Вести

И ТАЗИ ГОДИНА продължава политическата лектория за активна на градската комсомолска организация във Велико Търново. Снощи в кинозалона на Дома на Профсъюзите се състоя поредната месечна сбирка. Присъстващите с голям интерес изслушаха беседата по международното положение, изнесена от секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов.

В ЧЕТВЪРТЪК — 26 януари — в гр. Велико Търново се състоя съвещание на председателите на дружарските съдилища от системата на окръжната организация на Отечествения фронт. Присъстваха и юристите от окръжните и районните прокуратури, членове на адвокатската колегия. За състоянието на дружарските съдилища през последните две години говори Кунка Симова от Окръжния комитет на Отечествения фронт. Изказаха се 23 души.

В ЧЕРА ЗАВЪРШИ организиран от отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет двудневен курс с художниците от окръга. Целта на курса бе да се постигне по-действена нагледна агитация по време на изборната подготовка. Освен лекциите, които слушаха, курсистите посетиха и обсъдиха нагледната агитация в ДИП „В. Мавриков“.

ЗА ДА ОТЧЕТАТ РАБОТАТА на радиотранслационните възли в окръга, вечерта в залата на Окръжния народен съвет се събраха пред-

седателите на програмните комитети при РТЦ. На срещата се води разговор и по предстоящите задачи във връзка с изборите.

НОЩИ в салона на Обществения народно читалище „Надежда“ — Велико Търново се състоя общоградско събрание. На него д-р Вера Златарева говори на тема „Борбата за трезвост“ — борба за комунистически морал. Проектиран бе филм „ПРОФАКИБЕТА“ при Окръжния съвет на Профсъюзите.

Профсъюзите завчера се състоя първата сбирка на семинара, организиран от отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП. Редакцията на в. „Борба“ и дружеството на журналистите за редакционните работници, редакторите на многотиражните и членовете на обществения вестник на в. „Борба“ от окръга. Лекция на тема „Очеркът в творчеството на Егон Ервин Киш“ изнесе д-р Никола Томов от Съюза на българските журналисти.

В ЧЕТВЪРТЪК в с. Полски Сеновец се състоя литературно четене на Димитър Гундов, Стоян Ц. Даскалов, Константин Колев и Паун Геннов. Писателите се срещнаха и с членовете от бригадата за комунистически труд на Йордан Лазаров.

ТАНЦОВИЯТ КОЛЕКТИВ „Победа“ при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново вчера изнесе концерт в с. Бяла черква, а днес гостува на трудещите се в с. Владислав.

ЛЕКТОРИЯ за пионери, посветена на Десетдневката на трезвостта се състоя вечерта в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново. Проектиран беше и подходящ филм.

дан Марков — 150 на сто и много други.

При висока политическа активност протичат събранията за приемане на условията за съревнивание. А в Захарната фабрика то се превърна в разгорещен спор. Смело бяха отхвърлени някои несъобразности в показателите. Много бригади от завода си подават ръце за потъсно сътрудничество. Комсомолците от бригадата „Соня“ и „К. Конаров“ от Бонбонена фабрика сключиха договор с бригадата „Хр. Ботев“ от ТЕЦ и излязоха с призив: „С общи усилия към по-съдържателен и смислен живот“.

Нашироко се разгръща и политическата агитация. Възбуждащи предизборни лозунги вече красят цеховете. В момента се готви фотозложба „Заводът вчера и днес“. Подготвят се срещи с кандидатите на Отечествения фронт.

Това са само една малка част от плана с мероприятията на Заводския профкомитет за пълното разгръщане на творческите сили в чест на изборите и VI конгрес на Профсъюзите.

Г. ГРЪНЧАРОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

ПО-ГОЛЯМ РАЗМАХ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

Новите големи икономически и социални придобивки са ярък израз на постоянните грижи на Партията и народното Правителство за повишаване на материалното и културното благосъстояние на народа. Българската комунистическа Партия няма друга по-важна грижа от грижата за щастие и благоденствието на трудовете хора.

Задачите по плана за 1966 година са много по-напрегнати, но те са по силите на работническите колективи от окръга. За осъществяването им значителен дял се пада и на Профсъюзните съюзи. Те трябва да организират социалистическото съревнование между всеки работник, бригада, цех и предприятие. Съревнование, което да стане по-масово, по-кокетно и резултатно. Именно затова Изпълнителното бюро на Централния съвет на Профсъюзите още на 29 декември 1965 година прие решение: „За организиране на социалистическото съревнование по изпълнение на народностопанския план за 1966 година“. Сега, в дните пред изборите и особено в дните пред Шестия конгрес на Профсъюзите, който ще се състои в навечерието на Празника на труда — Първи май, неговото изпълнение трябва да бъде задача № 1 на всяка профорганизация, на всяка профгрупа.

При организирането на социалистическото съревнование профсъюзните органи би следвало да имат предвид по-нататъшното увеличаване на производствеността на труда, като все по-широко се разгръща техническото творчество на работниците и специалистите и по-успешно се изпълняват

задачите по техническия прогрес. Наред с това следва да се осигурят максимални икономии на материали и суровини, непрестанно да се подобрява качеството и обогатява асортиментът на продукцията. Особено място ще трябва да се отдели на укрепването на трудовата, производствена и технологичната дисциплина, като се използват умело разнообразните форми на контрол и въздействие.

Първостепенна задача на профсъюзните органи след обсъждането и приемането на обещанията на работниците и колективите е те да бъдат нагледни, да станат известни на всеки работник. Много важно е по-нататък постигнатите успехи своевременно да се популяризират. За осигуряване навременна гласност на резултатите в предконгресното съревнование Радио София и Централния съвет на Профсъюзите организират специални предавания под рубриката „За работническата чест, за честта на професията“. От своя страна окръжният в. „Борба“ под рубриката „На масово социалистическо съревнование“ ще дава място на материали, разказващи за организацията и успехите, постигнати в съревнованието в чест на изборите и на VI конгрес на Профсъюзите в България. Желателно е както до Радио София, така и до в. „Борба“ да бъдат изпращани материали от всички заводски и други профорганизации в окръга.

За популяризиране на резултатите в самите предприятия и населени места огромна роля се пада на местните и фабричните радиовъзлми и уредби. Централният съвет на профсъюзите вече

публикува условията за най-добро отразяване на предконгресния профсъюзен живот и прояви на работниците, бригадите, колективите, като се организират радиопредавания, концерти, рейдовы бригади, четене на очерци за добри производственици и пр. Към утвърдения сектор по „Профсъюзните въпроси и съревнование“ се предава изграждането на широка мрежа от дописници от отделните окръжни комитети на профсъюзите, профкомитетите и профсъюзните клубове. Техен дълг ще бъде редовно да отразяват трудовите инициативи и успехи на бригадите, цеховете и колективите на предпразничната, да пишат за техния богат културен живот.

Не ще и съмнение, че всичко това ще създаде условия за повишаване на политическата и трудова активност на трудещите се пред изборите на 27 февруари за изпълнение и прекъсване на плана и обещанията за 1966 година.

ЗА ПО-ПЪЛНО ОТРАЗЯВАНЕ ВЪПРОСИТЕ НА ПРОФСЪЮЗИТЕ

По съвместно решение на Окръжния съвет на Профсъюзите и Редакцията на в. „Борба“ на 27 т. м. към отдел „Партиен живот“ на Редакцията бе създаден нещатен сектор „Профсъюзен живот и съревнование“. Неговите задачи са: по-пълнокръвно да отразява в страниците на вестник „Борба“ живота и дейността на профсъюзните органи и организации в окръга, като особено място ще се отдели на движението на комунистическия труд, изучаване, прилагане и разпространяване чедния опит, възпитанието и др.

Секторът се създаде в присъствието на председателя на Окръжния съвет на Профсъюзите Минчо Стефанов и членове на редакционния и редакционни работници на в. „Борба“. Присъстваха и представители на обществените редакции в градовете и някои промишлени предприятия на окръга.

Необикновено оживено е сега в Държавни захарни заводи Горна Оряховица. Целият работнически колектив е в трескава подготовка за достойно посрещане на изборите и VI конгрес на Профсъюзните съюзи в България. В чест на тези най-големи обществено-политически събития фабричните профкомитети и профорганизации осъществяват разнообразни инициативи, подемат нови почини. Социалистическото съревно-

вание се разгръща на основата на призива на Централния съвет на профсъюзите „За работническата чест, за честта на професията“.

Във връзка с това още на 10 януари Заводският профкомитет проведе среща с ръководителите на бригадите — първници.

Призивът, с който участниците се обвързаха към бригадите, се посрещна с голям интерес. Той бе обсъден и приет на профгрупни събрания и 78-те бри-

гади в завода вече заработиха по него в надпревара.

Налице са и първите резултати. Те се изразяват в поток от трудови рапорти. Радостен отчет до Централния съвет на профсъюзите вече изпрати бригадата „Аврора“ на Кирил Гунев от ремонтно-механичния цех, халваджите от бригадата „Ив. Стоянов“, орденоската Н. Божинова, достигнала изпълнение на нормата си 186 на сто, пекарят на вафлени кори Йор-

Така в страниците на в. „Борба“ още по-пълно ще се отразяват и въпросите на съревнование в чест на предстоящите избори и на VI конгрес на Профсъюзите.

ПО-БОЙКА И НАСТЪПАТЕЛНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

ПРЕДИЗБОРНАТА ПОДГОТОВКА в градовете и селата на окръга навлезе в решаващ етап. На срещи на Отечественофронтовските комитети и масово посетени предизборни събрания трудещите се вече издигаха кандидатурите за народни представители, народни съветници, съдии и съдебни заседатели. Сега при голямо въодушевление се разгръща разнообразна политическа работа сред населението.

Първата характерна особеност в работата на много градски и общински партийни комитети и организации, която се вижда без особено затруднение, това е задълбочената предварителна подготовка. В изпълнение на решението на Окръжния комитет на Партията във връзка с предстоящите избори много комитети подхващат и осъществяват хубави инициативи, които съдействуват за решително подобряване на масово-политическата работа, още в началото на януари, непосредствено след курса със секретариата на градските и общинските партийни комитети, комсомолските секретари и председатели на Отечественофронтовските комитети, организиран от Окръжния комитет на Партията, голям брой градски и общински комитети уредиха подобни курсове и семинари. Съчетавайки работата по повишаване на политическата и деловата квалификация на активистите, те умело използват тези срещи за повишаване качеството и разнообразието на предизборната агитация.

Летовището — предизборна школа

КОСМАТИЦА е не само хубав природен кът, който привлича посетители и лете, и зиме. Тук през май 1967 година четата на Филип Тотю води кърваво сражение с отоманските поробители. Издигнатият паметник на това свято място напомня за героичния подвиг на патристите, развели знамето на свободата. Лете просторните стаи на хубавата сграда се огласяват от пионери и чеваларчета, до късно край паметника светат буйни огънове, младите души жаждат погълнат легендите за героите. Сега, в средата на януари, когато снегот запрута Косматица, а студеният вятър прогони всичко наоколо, активистите на БКП, БЗНС, ДКМС и ТКЗС от Върбовската община се настинали в летовището. Почти седмица те стиделиха за своята делова и политическа квалификация.

Компетентни лекции на професор Димо Влодов, на директора на Комплексната опитна станция в Павликени, старши-научния сътрудник Бою Личев, на научния сътрудник Никола Петков и редица отговорни другари от общината, сътрудници на Окръжния комитет на Партията върнаха присъстващите към досегашната им богата практика, помогнаха им да се запознаят с най-новите достижения на селскостопанската и икономическата наука, да вникнат по-добре в основните положения на Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП по новата система

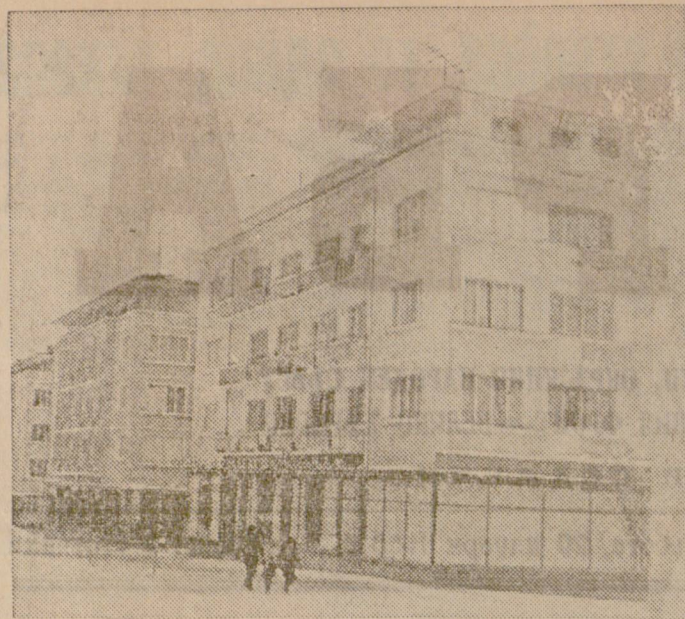
споделиха свои мисли и предложения. След като изслушаха уводната статия на в. „Работническо дело“ от 23 януари: „Предстоящи задачи на партийните организации в предизборната кампания“ комунистите от Дъскот и Паскалевец приеха подробна програма за работа. От станалите разисквания стана ясно, че вече техническата работа по подготовката на изборите е почти приключена. Избирателните списъци са уточнени. Кандидатите са известни. Сега тежестта на усилията се насочва към блоковите конференции, седенките, събирките по ферми и странични предприятия.

Нагледната агитация изостава

НЕЗАВИСИМО от хубавите впечатления, които оставя предизборната подготовка във Върбовка, Сухиндол, Павликени и Дъскот — във всички е налице известно изоставане с широко използване на нагледните материали. Отчетната сесия на Окръжния народен съвет, речта на другаря Тодор Живков пред Народното събрание, Постановлението на ЦК на БКП, Министерския съвет и Централния съвет на Професионалните съюзи за повишаване жизненото равнище на трудещите се, отчетните сесии на градските и общинските народни съвети, планът за 1966 година осигуриха богат фактически материал за всички активисти. И в четирите селища има обобщени данни, подготвени нагледни материали, обаче, се забелязва с тяхното използване. Окръжният комитет на

Отечествения фронт, отделите на Окръжния народен съвет още в края на декември подготвиха диаграми, цифри и факти, но те още не са се появили в селата и градовете на окръга. Използването на тези мощни средства трябва да се ускори, за да закипи действително още по-бойка и настъпателна политическа работа, която да достигне до всеки гражданин на окръга и осигури блискава изборна победа за кандидатите на Отечествения фронт.

Ив. КОЛЕВ

По новите улици на гр. Лясковец.

В ПЪЛЕН ХОД

Изборната подготовка в Павликени е в пълен ход. В четвърти район, по инициатива на кварталната партийна организация и районния комитет на Отечествения фронт, още в първите дни на януари бяха организирани срещи с досегашните съветници за отчитане извършената работа през мандата. Своерменно бяха образувани избирателните секции и регистрирани съответните избирателни комисии. Изготвени и вече са разпелени избирателните списъци.

Кварталната партийна организация организира срещи на комунистите от два района. При събствуватите над сто другари обсъдиха и приеха мероприятията за подготовката и активното участие на всички в изборите. От своя страна районният комитет на Отечествения фронт също прие мероприятия, както и план-график за провеждането на отечественофронтовски събрания за издигане кандидатурите за съветници. За тези събрания се подготвят специални литературни програми.

В началото на февруари в района се подготвя голямо предизборно събрание, на което другар от окръжната лекторска група ще говори за международното положение. Стари партийни другари ще разкажат за изборите в миналото. На това събрание ще се срещне с избирателите си и кандидатът за окръжен съветник Трифон Генов.

Понастоящем се организира агитка за изяснение на подходящи програми по РТЦ — Павликени. Започна украсата на клубовете и превръщането им в агитпунктове. Жените от района отсегга готвят голяма предизборна селанка в чест на Осми март.

П. КОЛАРОВ

председател на районния комитет на Отечествения фронт в Павликени

ДРУЖЕСНА СРЕЩА

Във връзка с предстоящите избори и Деня на родилната помощ в 23-та нивова организация в Горна Оряховица се проведе среща с другарката Русана Палаузова.

Всички се събраха в новия дом на бившия политзащитник Шишман Тонев. Председателката на организацията Маринка Радева откри срещата. Заговори

Цифри и факти на възхода

ПРЕЗ ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА селското стопанство в нашия окръг постигна забележителни успехи. Голям размах получи мелiorативното строителство, в резултат на което поливните площи от 370 000 декара през 1962 г. достигнаха 535 360 декара през 1965 година.

На основата на напояването и използването на повече химически торове се повишиха средните добиви от основните селскостопански култури. През 1962 година от пшеницата средно от декара е получено по 162 килограма зърно, през 1963 година добивът нараства на 172 килограма, а миналата година на 236 килограма. Като се изключи неблагоприятната 1965 година, непрекъснато растат и добивите от царевицата. През 1962 година кооператорите прибраха по 228 килограма от декара, през 1963 година по 392 килограма, а през 1964 година по 405 килограма. Рязко се увеличила и производството на захарно цвекло. От 148 719 тона през 1962 година те достигна 289 365 тона през 1964 година.

Значителен тласък получи животновъдството. През 1965 година е надено 36 735 000 литра краве мляко срещу 27 636 000 литра през 1962 година, като средният млеконадой от фуражна краве се е увеличил от 1609 литра на 2200 литра. Миналата година кооперативните стопанства получиха 21 000 000 яйца в повече в сравнение с 1964 година, а доходите от свинеждството за три последователни години са се повишили с 1 420 635 лева.

Увеличили се общата селскостопанска продукция. От 126 560 000 през 1962 година тя достигна 160 568 000 лева през 1965 година. За същия период основните фондове на ТКЗС нараснаха с 19 952 000 лева.

Заплащането на труда във всички ТКЗС е поставено на принципа на вътрешностопанската сметка. Доходите на един постоянно зает в производството кооператор са се повишили от 685 лева през 1962 година на 810 лева през 1965 година, а възнаграждението на един човекоден от 3 лева на 3,58 лева.

За постигнати високи производствени резултати през 1962 година бяха наградени с ордени и медали 65 кооператори, през 1963 година 195, а през 1964 година — 240 души.

С грижа за трудовите хора

С всяка измината година укрепва и се разширява материалната база на кооперативното стопанство в с. Моравя. Всичко това дава възможност да се помисли сериозно и се предвидят нови социални придобивки за кооператорите. Наскоро Управителният съвет на стопанството предложи за одобрение от кооперативното събрание една голяма програма от социални мероприятия, която кооператорите приеха с голямо задоволство и пълно единодушие.

В решението е предвидено да се дава 4 месеца платен домашен отпуск по майчинство, един преди раждането и три след раждането, като на кооператорката се заплаща една трета от възнаграждението, заработено през последните дванайсет месеца. За всяко новородено дете при записването на името му в Общинския народен съвет се връчва на родителите спестовна книжка с 10 лева спестовен влог. Разрешено е и възраст за семейните добавки за деца до 16-годишна възраст. За едно дете семейни добавки не се предвиждат. За две деца се дават 14 лева на месец, за три деца — 27 лева, за четири деца — 40 лева и за всяко следващо дете по 10 лева. Пълният размер на добавките се заплаща, когато и двамата родители работят в стопанството и изпълняват определени минимуми човекодни.

Годишните отпуски също имат място в освещението. Когато мъжете работят през годината 210—220 човекодни, им се дава 10 дни платен отпуск, над 221 до 240 човекодни — 14 дни отпуск, а над заработените 241 човекодни — 14 дни отпуск. За пенсионерите минимумът е 150 дни за 12 дни платен отпуск. За жените за 10 дни платен отпуск се изискват работени 170—180 човекодни, а за 12 дни отпуск — 190 човекодни. Размерът на дневното възнаграждение през време на отпуските е 3 лева. Предвидено е и изплащане на болнични, въз основа на удостоверение на здравните органи.

Големи грижи се полагат за кооператорите-пенсионери. Събрането реши на всеки пенсионер да се дават безплатно по 200 лева за годината.

Помислено е и за младото поколение. На средношколците, които работят в сформирания през лятото младежка бригада, възнаграждението им да се изплаща със 100 на сто задължение. А младежите-кооператори, които сключват брак, получават сватбени подаръци до 100 лева.

Тези нови, още по-големи грижи за кооператорите вдъхват моравчани да работят още по-упорито и всеотдайно за получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция през 1966 година.

Тодор ПЕТРОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Моравя

ПРАЗНИК НА МЛАДОЖЕНЦИТЕ

Стара традиция за овчомогилчани е 20 януари да се празнува като ден на младоженците. В миналото на този празник винаги централно място заемаше пиенето и напиването. Тази година Общинският комитет на ДКМС организира отпразнуването и даде ново съдържание.

Сутринта на 20 януари пана се събраха неженените комсомолци и младоженците и с музика се упутиха към чешмата на площада при Селскостопанския техникум. По стар обичай младоженците тук се измиха и играха.

Петър Панчев

СЕМИНАР С КОМСОМОЛСКИЯ АКТИВ

Вече няколко години Градският комитет на ДКМС — Велико Търново провежда едномесечен семинар със своя актив. И тази година над 60 секретари на заводски и дружествени комитети бяха на обучение в Младежкия дом „Хайнбоаз“ в последните дни на януари. Активът беше запознат с въпроси от организационен характер в дружествата, политически и стопански. При особено внимание протекоха лекциите: „Новата система на планиране и ръководство на народното стопанство“ и „Опитът на Полтавска област в масово-политическата работа. Низ от факти, примери на патриотизъм и воинско другарство, разказа в лекцията си и полковник

Лолов от ВВВУ „В. Левски“. Успоредно с деловата работа временното дружествено бюро със секретар Славчо Георгиев организира интересен културен отход на активистите. Удоволствие на всички спортисти бяха часовете над шах-таблата и тенис масата. Трайни спомени оставиха „Вечерта на талантните“ и „Вечерта на шегите и смеха“.

Иван ИЛИКОВ

Планото е едно от приятните странични занимания на малката Магдалена Димитрова ученичка от трети клас във Второ основно училище — Горна Оряховица.

84)

— Че аз не съм отишъл. Наследя ме заставиха. И после, мислех как да ми се удаде случай, за да избягам при своите.
— А защо не се яви веднага при началството?
— Болях се от закона.
— Ти там беше ли в лагер?
— Бях.
— И станя шпионин, за да се измъкнеш от лагера?
— Правилно, само заради това. Спасявах се от смъртта.
— Значи, сега ти от всички страни си пропаднал.

— А ти, какво, не си ли? — обиди се разпитваният. — Кой доносничеше в лагера против своите? Ъм.

Вайс строго предупреди: — Разпитваният е лишен от правото да задава въпроси на следователя.

Разпитваният се оплака: — А защо засяга личността ми ле по същество? Аз играя ролята на разкал се, на тъмна жертва на фашизма, а той пък против мен нах мистериал.

Внезапно се чу звън от плесница, стон, хрип. Вайс приближи до масата, зад която седяха Гвоздея и Зарът. Двамата скокчиха, изпиха се пред него.

— Той започна да ме бие, да ме бие с всичка сила! — възкликна Зарът, месестото лице на когото беше покрито с лилави петна.

в. „БОРБА“
Стр. 2, бр. 13, 29, I, 1966 год.

Гвоздея, кривейки сухите си устни и нагло гледайки в очите Вайс, обясни разпуснато: — А какво има от това? Аз съм следовател. Той се запъна, а аз му натрих мутрата. Та нали сам ми говорехте, че в НКВД изтезават — Като кимна към Зара обяви: — И аз му направих тренировка. Нека се калая. — В зениците му тесни очи на Гвоздея играеше насмешливо пламъче.

— В кариера и двамата, — запява Вайс.
— А мене за какво? — изуми се Зарът.

— Не прояви устойчивост, издръжливост, хладнокровие. Три деценошия... Нарядко в канцеларията се появяваше висока слаба дама със застигнато, неподвижно лице, в рогови очила. Та се държеше с достойнство, делово. По заповед на Дитрих ѝ показваха снимката на този или онзи курсант и ѝ съобщаваха основните му белези.

момичетата твърдо се вменяваха като задължение да научат найзастава жална история за жертва на фашизма, за да провикат съчувствие към себе си.

Съответното количество спирт за тези цели, както и разнообразно гражданско облекло за момичетата, женското спомогателно подразделение на унтершарфюрер Флиник получаваше от склада на „шаба Вали“.

Към пуснатия зад пределите на разположените изпитвателни курсант унтершарфюрерът, използвайки снимката и белезите, насочваше една от подчинените. Последната се стремеше да улети курсанта и в зависимост от това, за каква се представяше — миячка на вълове, прислужничка, — го водеше в кухнята, в склада, в избено помешение или дълга. Момичетата не бяха млади, но бяха опитни и обикновено твърдо научаваха своите роли и с умение събличаха на унтершарфюрера Флиник за резултатите от идеологическата проверка на изпитвания.

Докладвайки реднаж на Лансдорф за настроеността на курсантите, открити с помощта на подслушванията по микрофона, Вайс с необичайно силен глас заявяваше в отговор на въпроса, не следва ли Дитрих малко да усложни местоположението на проверката:

— Господин капитан Дитрих е виден контраразузнавач, аз се прекланям пред неговия талант. Лансдорф учудено опули очи. Иохан направи гримаса, допря ръка до своето ухо, после посочи стената и повтори също така отчетливо силно:

— Капитан Дитрих — това е хоща енциклопедия на всички най-съвременни прийоми на техниката за разузнаване.

Лансдорф нищо не отговори. Но след няколко дни, срещайки Вайс на двора, каза:

— Ефрейтор Вайс, отивам заедно с капитан Дитрих във Варшава, ще се върнем чак на следващото утро. В мое отсъствие ще дойде свързочник. Посочете му молята стая и стаята на Дитрих. У нас нещо не е в ред с телефоните. — Заповяда строго: — Окажете му помощ, от която той ще се нуждае. Но само вие и той — повече никой. . .

— Слушам, — каза Вайс.

Той каза твърде висококвалифицирана помощ на свързочника и не само помогна да се установи в стаята на Дитрих скривалище с микрофон, проводникът от който беше прокаран в стаята на Лансдорф, но и успя да монтира също такъв микрофон в стаята на Лансдорф, а отводи от двата микрофона да спусне в помещението на канцеларията, за маскирайки ги под електропроводника.

Сега Иохан получи възможност по време на дежурство да подслушва разговорите не само на курсантите.

Когато Лансдорф се върна, Вайс му доложи, че не е могъл да окаже помощ на свързочника, тъй като, за съжаление, няма за това достатъчен опит и знания. Но свързочникът сам се справил. Вайс проверил, че телефоните работят отлично и свързочникът си отишъл в частта.

36.

ЗА ИЗПРАЩАНЕ НА ЗАДАНИЕ се формираха малки групи. За старши на групата обикновено назначаваша радиста.

Срокът за подготовка на радиста — слушари бе от 3 до 4 месеца, в зависимост от способностите и усърдието на учения. Групите радисти имаха четна номерация, групите на другите — нечетни.

Иохан изпитваше особено отвращение към радиста с прякор „Фазата“.

Този около деветнадесетгодишен юноша, от московските опълченци, изглежда, е бил до войната радиолюбител, но се отделил тук не само със способността си по радиодело. С ласкателство той съумя да завоева разположението на много от ръководителите на школата, още повече, че за кратко го си прибявяне тук се научи бойко да говори по немски.

Той беше нагъл, разпуснат, по лицето му винаги играеше иронична усмивка. С курсантите се държеше високомерно, с никого от тях не се сближаваше. Съчинението му на задължителна тема се отличаваше не само с хвалебствена литературност, но и с възторжени разсъждения, възхваляващи фашисткия кодекс за всевластие на силната личност.

Извикан веднаж от Вайс на беседа, той се държеше без сянка на подманиване. Пресметливо и умно обясни, защо споделя фашистките убеждения, и даже си позволи

(Следва)

Предстояща масова проверка

По решение на Комитета за партии и държавен контрол в първата половина на февруари в цялата страна ще се извършат масови проверки по готовността и работата на промишлените предприятия, строителните и търговските организации, транспорта и селското стопанство за ритмичното изпълнение на народно-стопанския план за 1966 година.

В нашия окръг задачата е възложена на Инспекцията за партии и държавен контрол и на комисиите за народен контрол. В някои предприятия проверките ще се извършват направо от инспекцията, другаде съвместно с комисиите за народен контрол. На част от комисиите, обаче, предстои да извършат самостоятелни проверки. Нужно е те своевременно да привлекат в тях различни специалисти, за да бъде по-добро качеството на извършената работа, като не се изпуска из предвид, че тази проверка има главната задача да помогне на ръководствата на съответните предприятия и организации своевременно да видят и отстранят някои слабости и да вземат мерки за ритмичното изпълнение на плана.

Народни контролери от окръга, да мобилизират всички сили и възможности за сръчно и качествено извършване на тази първа за годината масова проверка!

В изпълнение на решенията на Осмия конгрес на Партията и на Майския пленум на ЦК на Партията за издигане авангардната роля на партийните органи и организации Градският комитет на БКП — Свищов полага усилия за засилване на контрола и проверката по изпълнението на партийните и правителствените решения. Непрекъснато са търсени форми за подобряване дейността и на комисиите за народен контрол. През 1964 и 1965 година бяха организирани семинари с членовете на партийните бора и на комисиите за народен контрол, срещи с членовете на комисиите по отрасли, съвещания за обмяна на положителния опит и др. Упорито се търсеше подходяща форма за правилно съчетаване работата на комисиите за народен контрол с комисиите за партии и за обществен контрол. За да се отстранят дублирането и претрупаността на контрола, който съществуваше особено в кварталите, още

Ефикасно оръжие в ръцете на партийните организации

пред решенията на ЦК на БКП, на мястото на седемте квартални комисиции за народен контрол бе изградена общоградска комисиция за народен контрол, ръководена пряко от Градския комитет на Партията.

Решението на Секретариата на ЦК на БКП от 29 юни 1965 година за създаване на единен партийен и държавен контрол се посрещна от градския комитет и от всички партийни организации като правично и навременно. Веднага след неговото излизане се пристъпи към разформироване на комисиите за партии и народен контрол към първичните партийни организации, на комисиите за обществен контрол към ОТЕЧЕСТВЕН ФРОНТ и на магистралните комисиции. Заедно с това бе направена оценка за работата на комисиите за народен контрол към предприятия.

На мястото на съществувалите дотогава 56 комисиции за партии и народен контрол и редичата други низови органи на държавен и обществен контрол се обновиха наличните 32 комисиции за народен контрол и се изградиха нови 20. Сега в предприятията, учрежденията, стопанства, в квартали и села има 52 комисиции с 312 народни контролери.

За да могат да изпълняват по-успешно функциите си, в комисиите бяха включени по-голям брой специалисти — общо 82 инженери, агрономи, технологи, лекари, учители, счетоводители и икономисти. Те позволяват да се извършват по-компетентни проверки.

В преустройството, а и в по-нататъшното подобряване работата на комисиите Градският комитет използва широк актив от сътрудници на обществените начала. Всеки член и сътрудник на организационния отдел и на градската комисиия за народен контрол, по-малко отговаря и да подпомага работата на определена комисиия. Градският комитет организира срещи по отрасли с председателите и зам.-председателите на комисиите за народен контрол и със секретарите на първичните партийни организации. Дълго преди тези срещи сътрудниците на обществените начала проучаваха опита на най-добрите комисиции и ги подпомагаха да

го обменят с останалите комисиции.

Периодически бюрото на Градския комитет на Партията изслушва оценки и информации за състоянието и работата на комисиите за народен контрол и приема мероприятия за нейното подобряване. Партийните бора и организации от своя страна оказват все по-системна и конкретна помощ на комисиите.

От реорганизацията на партийния и държавния контрол измина около половин година, но вече определено може да се каже, че резултатите от работата на комисиите за народен контрол, напълно оправдав решението на Централния комитет да се създаде единен и всеобхватен контрол, който става ефикасно оръжие в ръцете на партийните органи и организации в борбата за провеждане на живота на партийната политика. Дейността на комисиите оказва все по-голямо въздействие в изпълнението на задачите, поставени от Партията и Правителството.

Добра инициатива и самостоятелност проявяват редича комисиции в града като при ТПК „Червена звезда“, Пристанището, ДСП „Родопи“, ДЗС — Свищов и др. В своите проверки те насочват вниманието си на първо място към основните показатели на плана, към „тежестите места“ в производството, към разкриване на резервите и развитие на техническия прогрес, към подобряване качеството на продукцията и др.

Комисиията за народен контрол при Държавната болница с председател Иван Лачев е извършила много проверки по различни въпроси — спазване на трудовата и служебната дисциплина, медицинското обслужване на трудещите се, стопанисването на инвентара и пр. Народните контролери са предотвратили неправилно поведение на години за употреба одежда и чаршафи на обща стойност 476 лева и разпиляването на бракуваните вещи, които могат да се ползват за почистване на болничните помещения. Много добър ефект в работата на комисиията дава широката гласност, която се прави на резултатите от про-

верките и взетите мерки.

Особено широка и разнообразна дейност развива общоградската комисиия за народен контрол с председател Наум Бакалов. Тя се утвърждава като авторитетен орган на народния контрол на широките трудови маси в Свищов. Комисиията привлича специалисти, добре запознати с работата в секторите, където се извършва проверката. Така, например, в проверката по качеството на продукцията в „Хлебна промишленост“ бе привлечен специалист-технолог от Горна Оряховица. Констатациите и предложенията на комисиията бяха разглеждани от изпълкома на Градския народен съвет и по тях се взеха конкретни решения. Това спомогна за внедряването на нова техника и за подобряване качеството на продукцията. В редича случаи комисиията урежда срещи с ръководители на проверяваните предприятия, запознава бюрото на Градския комитет на Партията и изпълкома на Градския народен съвет с нарушенията и излиза с предложения за тяхното отстраняване.

Редича комисиии поставят на обсъждане пред общи събрания на трудовите колективи констатации, изводи и предложенията от извършените проверки.

Сега вниманието на комисиите за народен контрол е насочено към онези най-важни въпроси, от които зависи изпълнението на плана за 1966 година.

Направеното по отношение на контрола в града и района не е малко. Обаче има комисиции, които все още не проявяват достатъчно инициатива, не контролират изпълнението на организационно-техническите мероприятия, не реагират на сериозните слабости в дейността на предприятията, стопанствата, търговските организации, водят анемичен живот. Градският комитет си поставя като неотложна задача да се заемат енергично и конкретно да реши въпроса за подобряване на партийното ръководство и на тези комисиии за народен контрол.

Атанас АКОВ
секретар на Градския комитет на БКП в Свищов

Дейността си през 1966 година комисиията за народен контрол в с. Бяла черква започна на 15 януари с проверка по санитарно-хигиенното състояние в заведената на потребителна кооперация, в училищата и другите.

В здравната служба комисиията констатира, че хигиената е крайно занемарена. Кабинетите на лекаря и зъболекаря, а и останалите стаи не се почистват. Стъклата не са чисти от седмици, бюрата са потънали в прах. Инструментите не се почистват и изваряват редовно, не се изпират редовно работнически престилки, не се палят печките. Хигиената в родилния дом е задоволителна, но и там стъклата на прозорците не са почиствани от дълго време. Тук бе установено, че банята не се ползва от родилките по липса на врати. Поради това, че водосточната тръба в югозападната част на постройката е паднала и водата се стича по стената, почивната стаия на родилния дом е силно навлажнена и в момента бе вече крайно неудобна за ползване.

При проверката на потребителната кооперация бе констатирано, че почти във всички магазини се поддържа добра хигиена. Стоките са подредени и етикетирани. Не бяха открити съществени слабости и в заведената за обществено хранене.

Не такава бе, обаче, положението в бръснарницата. Санитарно-хигиенното състояние там не е добро. Употребяват се ръждясали и непочиствени машини за подстригване, не се поставят салфетки на вратовете на клиентите при бръснене и постригване. Употребяваните чаршии са съвременно малки и почти негодни, а на всички отгоре и огледалата са крайно замърсени.

Хигиенното състояние в училищата е добро. Но има ученици от два класа, които учат в неподходящи стаи — малки и черната дъска е на един метър от предните чинове. Не са създадени добри условия за кухнята в детската градина — няма течаща вода, няма канал, което е сериозна пречка за поддържане на добра хигиена.

Във връзка с констатираните слабости комисиията за народен контрол направи редича препоръки до ръководствата на проверените организации и институти, в това число да се наложат наказания на някои служители главно от здравната служба за допуснати големи нарушения.

Лимитър ПЕНЧЕВ
председател на комисиията за народен контрол в с. Бяла черква

ЗА ФУРАЖА И НЕЩО ДРУГО

Четирма членове на комисиията за народен контрол в с. Алеково, в пристъпването на полевно-тракторните бригадири и завеждащите овцефермата, извършиха на 4 януари проверка по изхранването с фуражите и гледането и храненето на животните. Установено бе, че в първи стопански двор балираната слама не се взема наред. Така, например, от сламата пред кравефермата имаше свалени и разпилени около 30 бали суха и чиста слама. Подобно бе положението и със сламата на втора полевно-тракторна бригада. Разпилени бали имаше и във втори стопански двор. Освен това комисиията установи, че фуражите не се тегли винаги, а сламата изобщо се изразходва безконтролно и не се знае какво количество е използвано и какво остава.

Комисиията установи също така, че хигиената в обори не е на нужната висота. Например, в кравефермата не всички крави се решат редовно, помещениата не се почистват и не се проветряват. Както в кравефермата, така и в овцефермата стаите на гледачите не се почистват и подреждат. В овчарника няма достатъчно електрически крушки и осветлението е слабо, а овцете масово се агнят. В кошарите на Дечо Кирилов и Николай Кунев и в обора с телетата до една година няма сол.

При проверката бяха констатирани и слабости във връзка със съхраняването на кооперативния инвентар, оставения без надзор концентриран фураж в овцефермата, съхраняването на оборския тор и др. За отстраняването на всички слабости и нередности комисиията направи няколко препоръки и запозна с резултатите от проверката партийното и стопанското ръководство.

Илия ТОНКОВ
председател на комисиията за народен контрол в с. Алеково.

КАЧЕСТВОТО — ЗАБРАВЕНО

Имаме си в Горско Калугерово нов читалищен дом. Но нямаше си той улици и водосточни тръби. Разтропа се читалищното ръководство. Набави необходимата ламарина и се договори с ОТПК „Втора петилетка“ — Павликени да ги изработи. И срок имаше.

Това беше в началото на 1962 година. Тропат читалищните ръководители — телефонни разговори, лични срещи и най-после през август 1965 година работата бе „завършена“. За направата на улиците е брсна сумата 121 лева, а за поставянето още 322.

Наистина, по-красива стана построятката с новите бели улици. Но те не са залепени

качествено и текат на повече от 20 места. Текат и обливат хубавата и нова мазилка на сградата, която започна да се отлепя и пада. Немалко пари дадохме и за новата мазилка, и за новите улици и водосточни тръби и накрая — излягани надежди.

С какво могат да оправдат нехайната си работа производствените от тенекеджийския отдел при ОТПК „Втора петилетка“? Час по-скоро те трябва да дойдат и ремонтират улиците, за да се запази сградата от по-нататъшно повреждане и разрушение.

Петко Ст. Коев

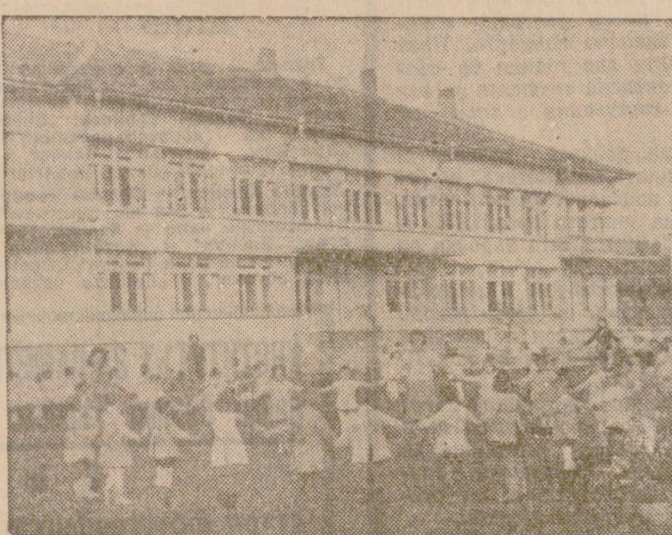
ЩЕ ПРОВЕРЯТ ОЩЕ ВЕДНАЖ

НА 28 ДЕКЕМВРИ комисиията за народен контрол в с. Камен извърши проверка в детската градина. Констатирано бе, че домът е добре обзаведен. Чисти и подредени са занималнята, столовата, а също така и кухнята. Приготвя се хубава и питателна храна и на децата се сервира колкото е нужно. Целият персонал живее и работи заедно, с грижа за малките питомци.

Комисиията констатира и някои слабости. Така, например, част от чаршафите вече са негодни за употреба, а оделката не достига. Липсват бели престилки и шапки за обслужващия персонал.

За премахването на слабостите бяха направени съответни препоръки, които следва да се изпълнят до 4 февруари, когато комисиията ще мине повторно на проверка.

П. Илиева
председател на комисиията за народен контрол в с. Камен

Весело и щастливо прекарват своите дни децата в новия детски дом — с. Камич.

ВИДЮ КОНТРОЛАТА НА ОБИКОЛКА

НАЛИ ЯНУАРИ е обикновено организационен месец (организира се отчитането на плана за изминалата година и изпълнението на същия през подхващата година, организират се и редича други неща). Видю Контролата реши да не прави изключение. Настаниа се вече в русенския рейс и потеглил за Полски Тръмбеш, в главата му узря окончателно задачата: „Отгивам в най-младия град на окръга и главна работата на комисиите за народен контрол ще ме интересува — как са я организирани и на какво е държеж. Че само в града народните контролери са цифром и словом шестдесет и трима. Ако се мобилизира този отряд чудеса може да направим.“

Видю обаче не можа да обмисли плана в детайлите, защото още с потеглянето си от Велико Търново автобус Тн 08-07, собственост на клана на ДАП в Елена, му замрази мислителността. Вътре задкухнята силен вятър свихах шобфорт Капарашев бе измислил някаква шега с проветрението. Но не, загърнал се хубаво в кожата си, той нямаше абсолютна никаква вид на човек, способен да се шегува така с пътниците. Нито пък това можеше да бъде дело на кондуктора, който, като свършеше таксуването, бързаше да залепи залепите си части на мотора, за да се топли.

А духахте не на шега. Видю поизгизна яката на балтона си, но пак вятърът го пронизваше до костите. С излъкнените си очи той видя, че стъжкото до предната седалка се бе смъкнало с три-четири сантиметра и оттам вятърът безпретелствено нахлуваше разярен и като с люта коприя пълнеше вратовете, ушите и ръцете. Збыте му зачукаха като монзов апарат при тази гледка. Тъй като колата не беше толкова препълнена, Контролата си намери място по-назад, но там, още неседнал, почувствува как дрепите на гърба му се превръщат в ледена пига. Обърна се и — наснасал ужас видя друго стъкло, смъкнато пове с десетина сантиметра. Тогава той скочи и бързо се придивиха в предната част на автобуса.

— Не може ли никак... да се позастоят... стъклата, де? — Не може, другарю, — тръсна безапелационно глава кондукторът, — повредени са. — Ами защо не ги поправят? — И това ще стане! — отвърна на оптимистично кондукторът. — Като се върнем в Елена... ако оцелеем.

В Полски Тръмбеш, премръзал, Видю се отби най-напред в кафенето, където се поседра с грейна ракия и двойно кафе. Едва след един час бе в състояние да се залови с работата си.

В ДИП „Марек“ председателката на комисиията Габровска го информира за извършеното преустройство и дори му показа папка, единственото листче в която беше планът на комисиията за първото тримесечие на настоящата година. Отскоро бе изградена комисиията, пък и предприетното не беше от големите, затова Видю се предпази от гълчане. Само направи пожелание скоро в папката да се появят протоколи и доклади, да се понаеле тя (папката, де) и да стане по-симпатична за разглеждане.

Тъжко обратната картина изпъкна пред очите му в ДМЗ „Първи май“. Папката бе заредена набързина. Обнадежен зарови в нея — протокол, втори трети... Бре, бре! Когато се позачете, той забеляза, че някои протоколи дори се повтарят. На едно място в папката бе поставен, поимено, първият екземпляр на протокола от 24 юни, на друго място — вторият екземпляр, а на трето — третият. Така е и с други протоколи. Но, дори да се анулираха вторите и третите екземпляри, пак оставаха протоколи от четирите проверки през миналата година. „А-а-а, имало е животно, — помисли Видю. — И активността се е дължала на проведеното на 20 май заседание, на което комисиията е разгледала правилника за контрола и е приела план за своята работа през второто

тримесечие. Ето значението на организационната работа!“ — заключи той ентусиазирано.

Скоро Видю трябваше да глътне хапчето на разочарованието. Както ровеше папката и привеж даше в ред протоколите, се оказа, че последната проверка на комисиията е била в края на юни 1965 година, което ще рече, че заседанието твърде кратко е държало вала на народните контролери.

Вдигнати рамене бе отговорът на въпроса за плановете и протоколи от председателя на комисиията за народен контрол в ТКЗС. Кой да ти се занимава с такива неща, пък и кой да проверява дали ги има! Никой не е против включването на производственици в комисиите за народен контрол. Даже, напротив, — препоръчва се. Но седем души от горедо долу — целият състав на комисиията за народен контрол да са все производственици, такава пък блестява идея кой ли ще е дал? Може би, някой, който иска да няма контрол, че да си няма и неприятност.

Изгладил от проведната организационна работа, Видю се насочи към гостилницата в центъра на града. От „обстановка“ главата му се замая. Тук не само масите, но и подът бе покрит с хапки, трохи и други отпадци, гарнирани с малки и големи фасове от цигари. Желанието му да обядва изведнаж се изпари. Не можа да му отвори апетита дори и надлиът „Пазни чистота!“, поставен на няколко места по стените на заведението, необядисващо, кой знае откога. Такава табелка висеше и на стълба до огледалото. За да бъде пълно впечатление, че наистина трябва да се пазни чистота, някой се беше подписал с пръст върху огледалото. Доста тлъст и съдържателен бе подписът, но все пак е „ням“ и не може да се чуе от Санепид-стацията.

В ресторанта обаче апетитът на нашия герой се възвръща като с магическа пръчка. Бързо и качествено обслужен, той се нахвърна

доволно и поиска книгата за похвали и оплаквания, за да си излее възторга.

— Нямам! — посвеси вежди отговорникът, който помисли, че клиентът иска книгата не за похвала, а за обратното.

— Но... никаква ли? — учуди се Видю.

— По право имаме, но вече е изписана.

Видю пожела да я види и, заинтересован, се зачете в нея. Преобладаваха похвалите, но имаше и доста критични вписвания от рода на намален гираж на порция, прояви на некултурно обслужване, недоволство от рядко явление на пивната на подиума и други. Отговор, обаче, никъде не се даваше от съответните отговорници.

— Неоснователни, другарю! — мълчеше се да му внуши отговорникът. — Понапийте се и, като не им задоволиш някои пристражия, за да пишат какво нещиче. И, за да не пишат гражданите каквото им дойде на ума, с печната дори на липсването от някои похвали, свързалият на 20 ноември книга до 18 януари не беше подменена с нова.

Следобед Видю продължи обиколката си. В „Топливо“ капата му падна от изненада. Целият район бе засипан с вълглия — български, доубаски, германски... Камари, камари, поветето на открито. Донбаските от вятърот, че ги оставят на чист въздух и добро напояване се пуква и превръщаха в пепеляк. Но не всички. Тук-там в куповете все още се виждаха и цели „яйца“. Те се переха някак самонадеяно, но не ги видя Видю в края на зимата.

Колкото и да го стопил голямото имане в „Топливо“, Видю, не бил да се връща вече в окръжния град, не посмя да помисли за рейс, а се качи на изпитаното превозно средство — алака.

Летописец ПЪРВИ

ПАСКАЛЕВСКАТА ПОЩА

Едва ли има друга телеграфо-пощенска станция в окръга с такива неудобства, както станцията в село Паскалевец. Нейн началник е Андрей Асенов, а раздавач — Петър Михалев. Тук не става дума, че резултатите от тяхната работа са лоши.

Станцията е в съвсем неподходяща сграда — състои се от две помещения. Първото, през което се преминава за канцеларията, служи за какалия. В нея има една маса, без мастилияна и писалка. Освен това е без столче, печка и електрическо осветление, въпреки че има инсталация, но... началникът не разрешава да се постави лампа.

В какалията има телефонна кабинка от тухлена зидария, но вратата ѝ никога не се затваря, защото стои години наред с повредена брава. При телефонен разговор всичко се чува и отвън. А, ако това е късно вечерта, тежко и горко. Раздавачът веднага ще те свърже, но телефонът е поставен на стол миско до земята и си принуден да го търсиш. Ако случайно, в тъмнината, свалиш

телефона и началникът е там, пак тежко и горко...

Пред входната врата също има фасонка за външна лампа. Но и тук началникът не позволява да има електрическа крушка. А терентът пред стъблещието на пощата е стръмен и зиме хлъзгав. През лятото тази неудобства не се забелязват, но през зимата! Хората свикнаха вечер сами да идват и да си вземат вестниците и писмата. Но по него време е доста тъмно, тъй като няма осветление пред входа и трудно се изкачват по стъблещата...

Ако в какалията има осветление, макар и на студено, хората ще чакат там за вестниците и писмата си и няма да се тъчат в канцеларията. Там вдигат шум и пречат на раздавача да работи спокойно. Той е добър младеж и ги търпи. Какво да ги прави! Да ги изгони във в студентата и тъмна какалия не му е удобно. Да постави лампа не смее, тъй като началникът му Андрей Асенов го е предупредил и е принуден при тази обстановка да работи. При влизане в кабината за те-

елефонен разговор и при излизане от пощата, хората отварят вратата на канцеларията да им светва и по тоя начин, раздавачът всяка вечер работи на студено.

Партийният секретар Пърдан Господинов води лично разговор с началника, като го е съветвал поне на входната врата да постави електрическа крушка, за да могат хората свободно да идват в пощата... Но не поможна. Началникът Андрей Асенов си остана твърд на своите разбириания, „непоколебим!“ Не се поддаде на „изкушението“ на трудовите хора. И при тал обстановката пощата работи вече 7-8 години. Трудещите се се сърдят, протестират, но кой ги чува? Андрей Асенов си гледа сърдит, протестират, но кой ги чува? „Кодекса“. Дойде ли му част, вдига се и си отива. Не го интересува повече какво става по-нататък.

Затова казваме с откровение, че едва ли има някъде такава поща, с такива неуредици и с такъв „грийтив началник“.

Младен МИНЧЕВ
от Обществена редакция на в. „БОРБА“ в Дискот

„Велик пламън ся запали...“

110 години от основаването на първото българско читалище в гр. Свищов

ВЗИМНОТО УТРО ранният зън на камбаната закътят стран-
но и сякаш падна ниско над заснежената земя. Зънът
вазана и потъна в бялото млъчие на далечните хълмове,
подкани благочестивите богомолци за празника на „трите
светители“. Откоде имаше обичай на този ден да се прави
парастас за упокоение душите на мъртвите и да се държат
речи и молебни в тяхна памет. Споменаваха най-често доб-
рите им дела, а по-възрастните и богобоязливи ронеха съ-
зи със сляпа вяра. Едни плачеха от мъка, а други — от ли-
цемерие и суетност. По това време речи се държаха и в
училище и вместо възпоменания там будеха духа на бъл-
гарина с друго слово, дръзко и опасно. Докато едни поема-
ха мириса на тамян и благоволия, други поглъщаха трепет-
ните слова на учителя, или „случайния“ гост на училищния
празник.

Този ден говореше Васил Манчович... говореше за ви-
даното и чутото, в други страни. И в думите си възлагаше не-
скрити надежди на бъдната младеж и Отечество. Той събу-
ждаше други възпоменания за деди и праотци, в които я-
маше лъх на тамян, ни благоволия, а славна гордост за под-
визи...

Възникне обхваща хората и в сърцата им лумна потуше-
ният плам на родолюбие, събуди се душата им за една го-
ляма обич... Мозина прогледна в един миг и съзряха
бъдното Отечество освободено от веригите на робията и
далеч пропъдна безпосветната тъма на турското иго. Окри-
лени от думите на Манчович, четирима души решиха на
този ден да сложат началото на едно велико дело...

И като зън на камбана се понесе от уста на уста бла-
гата вест: „Ще бъде читалище и музеум“... Дългоочакваната
радост изблизна спонтанно и със своята жажда на благо-
дат осени мало и голямо... „Ще бъде читалище с музеум“...

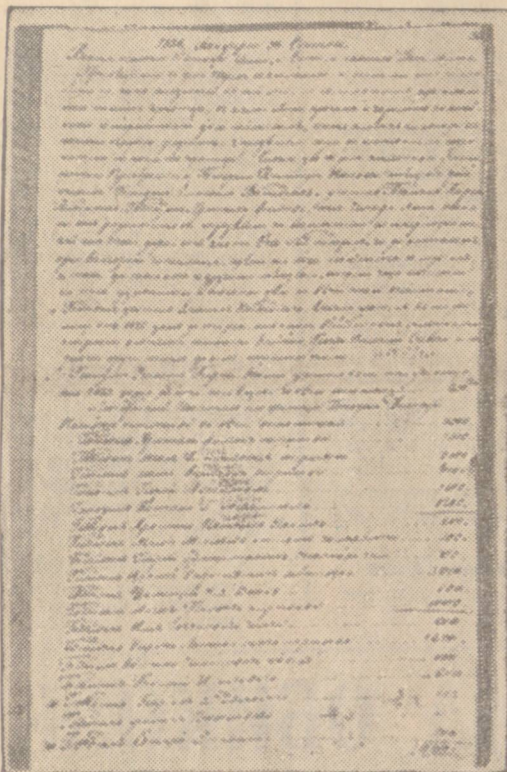
Мълвата се разнесе като пожарче и до вечерта знае-
ха за това мало и голямо, знаеше целият град. И по глуха-
та калдъръмена улица заотекваха стъпки. Бързаха хора. Бър-
заха към дома на Начовича да уговорят своята лепта. А там
четирима души с възникне записана първия протокол.

... 1856 год. Януари 30. Свищов

... Проследяваме от родолюбие си, като послушахме в
тоя ден, да възпоменават приспомятилите нашите праотци,
в когото обично празят и парастас за покойните и торжест-
венно да го празнуваме, велик пламън ся запали в нашето
сърдечно средоточие. Определихме и ние да поставиме се-
бе подражатели на нашите праотци. Бивши убо в дом по-
читателя училища свято Преображения Господина Димитрия
Начовича посещения ради, учител Господин Емануил
Васкидович, учител Господин Георгии Владкини, Господин
Христак Филчов, тия четири лица, възпалени от родолюбие-
то си, определени по възможности да пожертвува всеки от
оного дара... за да поставят едно българско читалище, где-
то да бъде библиотека и музеум.

Свещта догаряше в свещниците... Гаснеше мъждивият
пламък, за да запалити друг, нетленен и дълговеен, пламък
на първото българско читалище у нас...

Валентин АНТОНОВ

Фиксиране от протокола за учредяването на читалището.

НЕ СЕЯЧЪТ ЖЪНЕ, А СИНОВЕТЕ МУ

ИЗТИЧАШЕ вече третият
месец откакто Емануил
писа на Неофит Бозвели, но
вестта все не идваше. Ето я
сега! И той седеше на чарда-
ка, загледал към тихите води
на белия Дунав, като че за-
бравил и себе си, и шок Хри-
санти, който беше до него и
не помръдваше, за да не на-
руши мислите му. В ръцете на
Емануил беше предаден топ.
От него зависеше тук по-на-
тишният му живот, затова
чакаше като замръзнал.

Емануил гледаше надолу
към тихите води на реката и
сякаш това беше не тя, а
Бяло море, което остави скъ-
пи спомени в чувствителната
му душа. Сега тези спомени
ставаша още по-свидни, за-
щото на брега на Халкидика бе
затворил завинаги очи верният
му приятел, чевовият другар
и брат по мисли и страдания
Неофит. С когото вече можеше
да сподели спомени за остров
Хиос, където бяха учили, за
родния Мелик! Съвзвяха си
и мислите, делата оттука, об-
ичайната творческа работа по из-
даването на учебни помагала
за децата.

Последът се откъсна от Ду-
нава. В ръцете на Емануил
трепна писмото и влажният по-
глед спря на инок.

— Уморен си ти, нали?
— Не, не съм. Далече е
морето, но аз не бързах мно-
го... Нямах сигурен пристан,
за да бързам. Дори се коле-
бах дали наистина трябва да
дойда дотук. Ако не бяха ве-
щите и ръкописите, които отец
Неофит ми предаде да донес-
а, може би щях да остана
там или да спра някъде дру-
да.

— Не вярваше, че Неофит
те е изпратил на сигурно мяс-
то?

— Простете ми за думите,
но не вярвах. Много претър-
пахме, за да не вярваме в обо-
рот разположение на хората.
Дойдох да изпълня последно-
то му желание...

— Нима не ти е разказвал,
че ако свищовци днес са ис-
тински родолюбци, дължат то-

ва и на него! Тука беше до-
шъл от Атон една година пре-
ди мене. На колко хора даде
упование, че и след пожара и
страшната погубел животът
нак из Влашко обикаля, за да
върне мнозина, избягали през
войната...

— И на свищовци дължи за
точението си.
— Как така? — почти изви-
ка Емануил.

— Вие сте настояли пред
патриархата да ви изпрати
отново за учител Неофит, за-
щото сте го обичали. Това из-
плашило патриарха и... Но
за това по-добре ще ви разка-
же Тодор утре.

— Кой Тодор?
— Бившият кочияш на сул-
тан Махмуд, сега на неговата
майка — султанката. Той ме
и доведе дотук.

В мислите на Емануил про-
блянаха стари спомени, които
го оживиха.

Дълго приказваха двамата
без да усетят, че лъчите на
слънцето отдавна се притули-
ли. Когато инокът си легна,
Емануил запали свещица, се-
дна до масата и отвори ръ-
кописа на „Мати Болгария“.

Погледът му спря на една, по-
сле на друга страница. Почете,
после отново поседна към пи-
смото, което започваше с обр-
ъщеното „Мили ми брате“.

... „Последното ти писмо по-
лучих преди много време —
пишеше ми Неофит, — но бър-
зах да завърша книгата, коя-
то ти прахам. В това си поло-
жение нямаме и да ти пиша,
може би, но като няма на ко-
го друго да оставя Хрисан-
та — моя духовен син, за да
се погрижи за бъдещето му,
обръщам се към тебе и вяр-
вам, че в името на нашето ми-
нато, ще помогнеш първо на
мене, за успокоение на съвест-
та ми, че не съм оставил
след мене клети учениците си
и след това на нашето дело,
за което трябва да живея. Наи-
стин без него аз губя всяка връз-
ка с живота, няма да има, мо-
же би, кой да ме погребва, но
животът не ни пита в нищо.

На Априлова не мо-
жах да пиша пак, да
му съобща, че те оста-
вам сам да работиш по
писмото на Венелина за
събиране на нашите
старици. Аз извървях
своя път и не мога да
се върна. Каквото мо-
жеш още с онези, сред
които те оставих в Сви-
щов, направи. Залягай
най-много за изпълне-
ние на Венелиновото пис-
мо...

Вижда се, че вече и в мана-
стирите наши, фанариотството
трисена пръсти и иска да уни-
щожи останалото още. Трябва
да се бърза, брате, към изгре-
ва, ако искате да съгине по-
скоро и за нашия народ...

Брате, аз много се радвах,
като научих още в Цариград
от един левковчанин, че сте
направили Свищов цяла акаде-
мия. Работете, братко. Подир
събуждането съзнанието на че-
ниците, потребни са им и по-
големи науки. А ти сам знаеш,
че за новите научни светла
знанието е символ на свобода-
та...

Емануил вдигна глава и, ка-
то на себе си, изрече:
— Да, не сеячът жъне, а че-
говите синове. И така е във
всичко...

Той протекна ръка, угаси
свещта и си легна. Дълго не
заспа, отправил мисли някъде
далече напред към утрешните
дни. Там той виждаше новото
училище — читалище, къде-
то ще бъде „библиотека с му-
зеум“.

През тъмнината погледна
към своята библиотека и в
сърцето му се разпали вели-
кият пламен на родолюбие:

— Ще я дам и ще сложим
началото!

Вече се раждаше новият
ден, когато го сепна тропот
на кон. Изведнаж в мислите
му пролясна нова искра:

— Тодор е. И той ще ми
помогне за разрешението на ка-
мачина — помисли Еману-
ил и скочи от леглото, за да
срещне стария приятел.

Йордан ПАРАПУНСКИ

ПЛОДОТВОРНИ ГОДИНИ

ОЩЕ ОТ ПЪРВИТЕ ДНИ
на своето основаване,
читалището става център на бо-
гата културно-просветна дей-
ност. Големи грижи са полагани
за увеличаване на библиотеч-
ния фонд, за развадане на пове-
че книги, за привличане на по-
вече читатели. С голям успех
се развивали и другите дейности
на читалището. В предста-
вените до Освобождението
25 пиеси е било постигнато
завидно художествено майстор-
ство. Читалището става цен-
тър и на богат музикален жи-
вот. Тук през 1868 г., под ди-
ригентството на първия бъл-
гарин, завършил музикална ака-
демия, Янко Мустаков, се ос-

новава първият български хор.
След народната победа на
Девети септември 1944 г. дей-
ността се разгръща на широк
мат. С многобройните кон-
церти, пиеси, сказки, читател-
ски конференции, с цялата си
богата културно-просветна дей-
ност то активно съдейства
за осъществяване на културна
революция.

Преустройството и разшире-
нието на читалището през 1955
година, награждаването му с
орден „Кирил и Методий“ —
I степен, ентусиазира активи-
стите и самодейците. Не малко
трудности трябваше да се пре-
одолеят, за да се подготвят опе-
ретите „Веселата вдовица“, „Вза-

има любов“, „Волният вятър“
и други.

Възможности, сили и сега
има. Особено със създаването
на представителния симфоничен
оркестър, който е едно от най-
хубавите постижения през по-
следните години.

Добри успехи има и смесени-
ят хор, който ежегодно изна-
ся по няколко концерта. През
последните две години се съз-
даде прекрасна традиция за вза-
имни гостувания с хора от
Травна.

Голяма дейност развива и
читалищната библиотека, особено
през последното десетилетие.
Броят на книгите през 1956 г.
е бил 29 869, а сега нарасна до
48 869 тома.

Добри успехи има и театрал-
ният колектив, за което говори
и фактът, че някои от песните
само в Свищов имат по над 10
представления.

Върховният читалищен съвет
през 1964 г. провъзгласи пър-
вото българско читалище за
образцово — заслужена гор-
дост в многогодишната му про-
светна и културна служба.

С помощта на Градския на-
роден съвет сега се извършва
ново преустройство на чита-
лищната сграда. Създаде се
още един салон за репетиции
и за младежки увеселения.

Колкото повече време мина-
ва от основаването на нашето
читалище, толкова по-рефлексно
се очертава неговата голяма ро-
ля. Животът поставя нови из-
исквания и читалището ги из-
пълнява.

Николай ЧОНОВ
председател на читалището

До късни нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Свой дял в културния живот
на града има и театралният съ-
став. Само хубави думи мо-
гат да се чуят и за библиоте-
ката.

Във всички нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Свой дял в културния живот
на града има и театралният съ-
став. Само хубави думи мо-
гат да се чуят и за библиоте-
ката.

Във всички нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Във всички нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Свой дял в културния живот
на града има и театралният съ-
став. Само хубави думи мо-
гат да се чуят и за библиоте-
ката.

Във всички нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

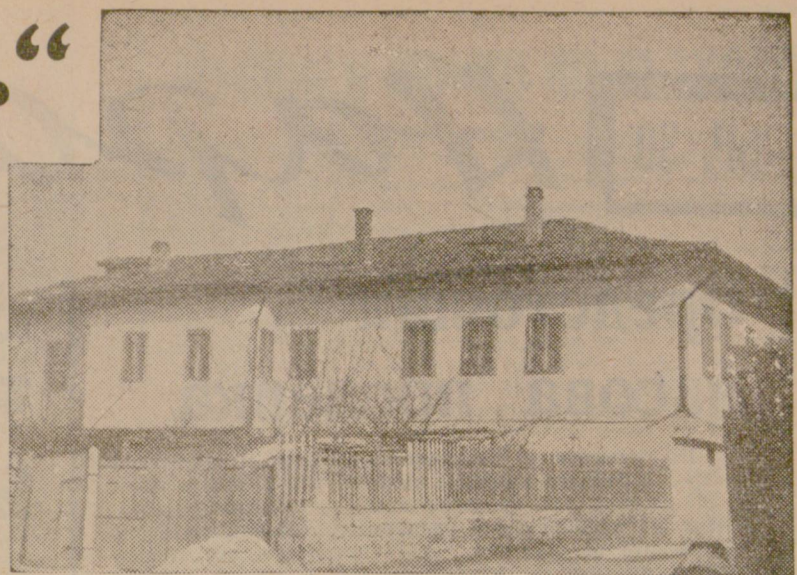
расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Свой дял в културния живот
на града има и театралният съ-
став. Само хубави думи мо-
гат да се чуят и за библиоте-
ката.

Във всички нощи тук кипи
творчески живот. Нови страни-
ци записва нашето любимо
читалище към своята много-
летна история. И тук някога
ще ги четат и препрочитат, за
да черпят гордост, да отпийват
родолюбие и онези, които ще
идват след нас.

През 1954 година се откри
и детска музикална школа.
Интересът към нея ежегодно

расте, подобрява се качест-
веността на преподавател-
ския кадър, увеличава се бро-
ят на малките музиканти. Бя-
ха 40 в началото, а вече ста-
наха 140. На разположение на
школата са пиано, акордеон...

Къщата на Димитър Начович, в която е основано първото бъл-
гарско читалище в Свищов.

Снимки: Вестник „Дунавско дело“

ИЗ ЛЕТОПИСА НА ЧИТАЛИЩЕТО

23 ЯНУАРИ 1856 Г. Завеждане
на дневник, в който са вписани
42 имена на членове-основатели.
Срещу всяко име е отбелязана
обещанията за дарение сума. По-
стъпиха 37 359 гроша.

30 ЯНУАРИ 1856 Г. — Съставя-
не учредителен протокол за ос-
новаване на първото българско
читалище. Емануил Васкидович
подал на читалището библиоте-
ката си от 800 тома.

31 ЯНУАРИ 1856 Г. — Общо-
градско събрание на което е
приет уставът и е избрано чи-
талищно настоятелство с предсе-
дател Александър Цинсмаков
и членове сподвижници на Раков-
ски.

21 ЮЛИ 1856 Г. — Отпечатана
е първата брошура за основаване
на читалището (брой 286 на „Па-
рижски вестник“), в която е от-
белязано, че броят на членовете
е нараствал с още 33 и даренията
са се увеличили на 50 026 гроша.

ДЕКЕМВРИ 1856 Г. — Читалищ-
ната библиотека разполага с око-
ло 2000 тома и библиофондът за
30 български, руски, сръбски,
френски, немски, румънски, гръц-
ки и турски вестници.

2 МАРТ 1857 Г. — Изпращане
писмо до Г. С. Раковски в Нови
Сад да посме грижата за отпе-
чатване на учебници, ръкописи
на които били изпратени.

СЕПТЕМВРИ 1857 Г. — В Нови
Сад, в печатницата на Медкович,
излязъл от печат „Буквар за
първоначалните ученици“, съста-
вен от Емануил Васкидович и
Георгии М. Владкини, издание на
читалището.

1858 Г. — Празникът на Кирил
и Методий бил чествуван в Сви-
щов като празник на читалището.
Издаване на книгата „Чистопо-
сане за българските юноши“ от
Ем. Васкидович и Г. М. Владкини,
отпечатана в Пеша.

1866 Г. — Читалището посло
грижата за подобряване съста-
ва на читалищния лексикон.
Читалището било обзаведено
с всички учебници в града. Завър-
на се в града художникът Ни-
колай Павлович, който станал ак-
тивен читалищен лексикон.

1868 Г. — Издаден е „Методи-
чески буквар за французски език“,
съставен от Васил Манчов и из-
даден във Виена.

17 ЮЛИ 1869 Г. — Взема се ре-
шение и през същата година е
издаден „Нова мода буквар“, съ-
ставен от Янко С. Мустаков и от-
печатан в Русе.

1872 Г. — Читалището отпеча-
тило похвални листове за най-
добрите ученици: отпуснало 2000
гроша за откриване училище в
Петокладенци; подпомогнало Н.
Суканаров с 562 гроша, за да
продължи образованието си в
Белград; подпомогнало да се от-
крие училище в Българене и да
се назначат учители в Петокла-
денци и Българене с плащане
по 500 гроша към заплатите им
посло функциите на читалищното
настоятелство и назначава и увол-
нява учители.

АВГУСТ 1874 Г. — Изпраща 100
гроша помощ на Невокопската
община, на Париградското чита-
лище 10 турски лири — 8 от чи-
талището и 2 от женското дру-
жество.

Съставил: Иван В. ГУНЕВ

Справочник * на читателя

КИПО

Градските кина в окръга от 1
до 6 февруари ще проектира-
т следните филми: „Девети септе-
мври“ — Велики Георгии; „Възхо-
ди на коравосърдечия“ — При-
мен, Мухтар; „Искра“ — Вели-
ки Търново; „Банда полковни-
ка“ — Велико Търново; „Трудно
во“ — Велики Търново; „Аз ще
танцувам“ — Велико Търново;
„Иванов“ — Велико Търново;
„Атоманин“ — Велико Търново;
„Преки да се роди бабо“ — Сие-
нит обущи“.

„Напредък“ — Горна Оря-
ховица; „Фантомас“ — Професор-
ино — гара Горна Оряховица;
„Операция „И“ и „Изпити“ — Але-
но Константиново — Свищов;
„Звездата на бялата“ — „Възхо-
ди“ и генерал“ — „Модеен театър“ —
Павленци; „Изпити“ и „Хули-
пес“ — Христо Ботев — Паси-
вец; „Първият ден на роблост“ —
и Търсете илюди“ — „Христо Бо-
Професорно кино — Велико Тър-
ново; „Иванов“ и „Атоманин“ —
„Преки да се роди бабо“ — Сие-
нит обущи“.

ИНСТИТУТЪТ ЗА ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА — район Велико Търново — ул. „Ст. Денчев“ 20

Т Ъ Р С И

стари фотографии от църквите „Св. 40 мъ-
ченици“, „Св. св. Петър и Павел“ и „Св.
Георгии“ в кв. Асенов — гр. В. Търново.
Умоляват се всички граждани, притежаващи та-
кива фотоснимки, да ги представят срещу възна-
граждение в Института за изваждане копия, не-
обходими за възстановяване на църквите.

КОНСЕРВНА ФАБРИКА „ТРУД“ — с. Дебелев, Великотърновско

Т Ъ Р С И

началник — материално-тех-
ническо снабдяване 1;
счетоводител 1;
домакин на стол 1;
майстор-готвач 1;
Заплащане по штат.
Електротехници V-VII разред 2;
Чукачи на каси.

Справка: Канцеларията.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В.
Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор
25-26; отдели: „Партия живот и пропаганда“ и „Низов печат и до-
писници“ 25-27; отдели: „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор
и сатира“ 23-08; отдели: „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79;
дактор 24-89.

ОТТУК ВИНАГИ ЩЕ БЛИКА РОДОЛЮБИЕ

ТИШИНА. Не помръдват
липите в алеята. По-
тоци светлини бликат от широ-
ките прозорци на читалището.
Приятно и топло е на сърцето
там винаги. То не е само една
на сграда, едно име...

Да влезем в него. От бли-
зката зала струи музика. Тук
самодейният симфоничен ор-
кестър има репетиция. Любо-
та към музикантното изкуство е
събрала и сблизшила пред-
ставители от няколко поколения.

Диргентът, опитният музи-
канти Павел Николов е дово-
лен. Репетира се произведе-
ние от Чайковски и два по-
милти ти стават изпълнители
с посребрените коси и други-
те, а алени пионерски връз-
ки. Спитната ръка на ръковод-

дителя е приближила подго-
товката на малките до нивото
на опитните и е повела целия
ансамбъл към художествено
качество. Коллективът заслужи-
то завоюва призово място на
окопната преглед по време
на Втория републикански фе-
стивал.

Не без чувство на уважение
може да се влезе и в репети-
ционната зала на първия бъл-
гарски хор „Янко Мустаков“.
С поетична душа, темпера-
ментно дирижира Стефан
Живков и увлича самодейците.
Приятно е да се постоите, да
послушате този хор със значи-
телни художествени постиже-
ния, печели не